

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/115/2016
Identifikačné číslo spisu:	7513221601
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7513221601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Q. W., bývajúceho v K., J. XX, zastúpeného Mgr. Vierou Rajákovou, advokátkou so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 82, proti odporkyniam 1/ S. W., bývajúcej v W. nad V. XXX a 2/ maloletej S. W., nar. 3. júla XXXX, bývajúcej v W. nad V. XXX, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, o návrhu na povolenie obnovy konania, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 14C/556/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. júla 2015 sp. zn. 8CoP/261/2015 takto

rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo 4. decembra 2014 č. k. 14C/556/2013-41, v spojení s opravným uznesením z 19. januára 2015 č. k. 14C/556/2013-66, zamietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dôkazy, ktoré navrhovateľ navrhol, sa mohli vykonať v pôvodnom konaní, a označené dôkazy by ani nemohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 30. júla 2015 sp. zn. 8CoP/261/2015 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou a presvedčivosťou, poukazujúc na to, že navrhovateľ ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie vo veci.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že konajúce súdy sa nevysporiadali s novou dôkaznou situáciou, ktorá v konaní o zapretie otcovstva vedenom pod sp. zn. 16C/767/2000 navrhovateľovi ani súdu nebola

známa (ide o fotografiu dieťaťa predloženú navrhovateľom, ktorá podľa neho deklaruje, že nie je otcom dieťaťa) a nezaoberali sa navrhovateľom uvedenými dôvodmi návrhu na obnovu konania (spochybňujúcimi závery testov otcovstva a v konaní predložené znalecké posudky). Ďalej namietal, že súdy nekonali s maloletou a jej kolíznym opatrovníkom.

Odporkyňa 1/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) podľa § 10a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), teda či dovolanie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodné považoval dovolacie námietky navrhovateľa, nakoľko žiadna z nich nepredstavuje vadu zmätočnosti v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p., ktorá by bola spôsobilá založiť prípustnosť dovolania. K námietke navrhovateľa, podľa ktorej súdy nekonali s maloletou odporkyňou 2/, resp. s jej kolíznym opatrovníkom, dovolací súd uvádza, že po vrátení spisu Najvyšším súdom Slovenskej republiky prvostupňovému súdu došlo k ustanoveniu kolízneho opatrovníka maloletej ako aj k doručeniu mu rozhodnutí súdu a jednotlivých podaní. Uvedená situácia však zo svojej povahy v žiadnom prípade nepredstavuje odňatie možnosti konať pred súdom samotnému navrhovateľovi. Inak povedané vada konania spočívajúca v odňatí možnosti konať pred súdom sa musí týkať dovolateľa a nie iného účastníka konania, ktorý ju nenamietal, a pokiaľ je v konaní úspešný, ani namietat nemôže, pretože nie je subjektívne oprávnený na podanie dovolania.

Dovolací súd ďalej poznamenáva, že sa nemohol zaoberať správnosťou skutkových a právnych záverov obsiahnutých v rozhodnutiach prvostupňového a odvolacieho súdu, pretože správnosť dovolaním napadnutého uznesenia by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s §

218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože odporkyniam v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok